

DILLUNS AL SOL

12/04/2019

[WEB CGT-INFORMA](#)

Ja tenim el III Pla d'Igualtat de la Universitat de València, res a veure amb el primer, nascut més amb vocació de pregonar als quatre vents que teníem un pla, que de generar uns canvis tan necessaris dins de la Universitat; sens dubte hem millorat i molt en aquests 8 últims anys, fruit de l'esforç d'una Unitat d'Igualtat que consta d'un molt escàs equip de dones, però exquisidament sensibilitzat i molt capacitat, per a compensar-ho.

En general comencem a tenir la sensació de que, a poc a poc, aquesta, per cinc vegades centenària Universitat, va introduint la igualtat entre els seus principis i adaptant-se als nous temps.

Hem de reconèixer també el gran esforç que, des de fa molts anys, realitza l'Institut d'estudis de la Dona, que és, sens dubte, referent pel Màster en gènere i polítiques d'igualtat i que ha format a un gran nombre d'estudiantes i estudiants. No obstant això, és una reflexió molt compartida, la dificultat que les investigacions i avanços acadèmics en aquestes matèries tenen en transcendir i arribar a la societat, i de vegades també es dificultatós que les organitzacions feministes de base o simplement les feministes de base puguen disposar d'aquestes investigacions per utilitzar-les com a instruments teòrics i per ampliar les seues argumentacions.

El tenir al capdavant de la Institució a una de les primeres dones rectores de l'Estat ha contribuït a millorar la imatge de la Universitat en aquest aspecte, i el fet de què també siga una dona qui estiga al capdavant del Vicerectorat d'Igualtat i Sostenibilitat li ha dotat de la credibilitat que abans li faltava.

No obstant això, gens ha canviat en la metafísica de la cultura universitària de base, l'ADN masclista segueix instal·lat en cadascun dels llocs i organigrames no específicament destinats a treballar en matèria de gènere, cada intent de xicotet canvi que signifiqui la pèrdua d'un privilegi és una batalla sorda, respostes indignades davant de la possibilitat de què alguna persona amb menors al seu càrrec pugui triar el POD abans, trencant l'estricta escalafó departamental, enroc numantins davant la possibilitat d'haver de renunciar a encapçalar una mesa, donar una classe magistral o qualsevol altra insinuació que cedisca l'espai a una companya.

El mateix ADN que fa que s'instal·len, sense que ningú els qüestione, efectes perversos de la tan nomenada Llei d'Igualtat, que valora negativament que siguem més les dones en l'Administració Pública, és a dir, on els llocs s'aconsegueixen a través d'exàmens objectius, afavorint, per exemple, que els nostres companys tinguen més possibilitats per a accedir als cursos del SFP que nosaltres, o saturant de burocràcia a les dones amb responsabilitat, ací sí, moltes menys, per a complir amb la normativa de cremallera.

Partint de tot açò, difícilment pot desaparèixer la violència estructural i patriarcal, per molt que s'aproven protocols i es facen comunicats de suport. A la mínima denúncia es conjuren tots els vells poders i neutralitzen el problema amb sorprenent rapidesa, criminalitzant qui ha patit l'atac i desmotivant perquè ninguna persona més gose denunciar.

Reconeixem l'esforç de les persones que treballen en l'àmbit de la igualtat, però sens dubte fa falta molta més contundència i implicació de qui ostenta realment el poder.

CGT-PV UV Podeu enviar qualsevol opinió o consulta a cgt@uv.es

12/04/2019

DILLUNS AL SOL

[WEB CGT-INFORMA](#)

Ya tenemos el III Pla d'Igualtat de la Universitat de València, nada que ver con el primero nacido más con vocación de pregonar a los cuatro vientos que teníamos un plan, que de generar unos cambios tan necesarios dentro de la Universitat; sin duda hemos mejorado y mucho en estos 8 últimos años, fruto del esfuerzo de una Unitat d'Igualtat que consta de un muy escaso equipo de mujeres, pero exquisitamente sensibilizado y muy capacitado, para compensarlo.

En general vamos teniendo la sensación de que poco a poco esta, por cinco veces centenaria Universitat, va introduciendo la igualdad entre sus principios y adaptándose a los nuevos tiempos.

Hemos de reconocer el gran esfuerzo que desde hace ya muchos años hace el Instituto de la dona, que es, sin duda, referente en máster de igualdad y ha formado a un gran número de estudiantes. Sin embargo, es una reflexión muy compartida la dificultad de que las investigaciones y avances académicos en estas materias trasciendan y lleguen a la sociedad, ni siquiera es fácil que permeabilicen a muchas de las organizaciones feministas de base.

El tener al frente de la Institución a una de las primeras mujeres Rectoras del estado ha contribuido a mejorar la imagen de la Universitat en este aspecto, y que también sea una mujer quien esté al frente del Vicerectorat d'Igualtat le ha dotado de la credibilidad que antes le faltaba.

Sin embargo, nada ha cambiado en la metafísica del Poder Universitario, el ADN machista sigue instalado en cada uno de los puestos y organigramas no específicamente destinado a trabajar en materia de género, cada intento de pequeño cambio que signifique la pérdida de un privilegio es una batalla sorda, respuestas indignadas si alguien con menores a su cargo pueda elegir el POD antes, rompiendo el estricto escalafón departamental, enroques numantinos ante la posibilidad de tener que renunciar a encabezar una mesa, dar una clase magistral o cualquier otra insinuación de que ceda el espacio a una compañera.

El mismo ADN que hace que se instalen, sin que nadie los cuestione, efectos perversos de la tan traída ley de igualdad, que valora negativamente que seamos más las mujeres en la Administración Pública, es decir, donde los puestos se alcanzan por exámenes objetivos favoreciendo, por ejemplo, que nuestros compañeros tengan más posibilidades a acceder a los cursos del SFP que nosotras, o saturando de burocracia a las mujeres con responsabilidad, aquí sí, muchas menos, para cumplir con la normativa de cremallera.

Con estos mimbres difícilmente puede desaparecer la violencia estructural y patriarcal, por mucho que se aprueben protocolos y se hagan comunicados de apoyo, a la mínima denuncia se conjuran todos los viejos poderes y neutralizan con pasmosa rapidez, criminalizando a quien ha padecido el ataque y desmotivando para que nadie más ose denunciar.

Reconocemos el esfuerzo de quienes trabajan en el ámbito de la igualdad, pero sin duda hace falta mucha más contundencia e implicación de quien ostenta realmente el poder.

CGT-PV UV Podéis enviar cualquier opinión o consulta a cgt@uv.es

